

Opstillingen paa denne Maade, skyldes det følgende to Grunde. For det første den Grund, at der aldrig har været et Overskud til Indbetaling i Statskassen paa 21 Mill. Kr., og man plejer jo ikke at søge Bevilling hverken for Indtægter eller for Udgifter for Statskassen, uden at disse Indtægter eller Udgifter virkelig foreligger eller kan ventes at komme til at foreligge. Det faktiske er, at Statskassen nu, men ogsaa først nu, faar en reel Udgift paa de to Sukkerordninger tilsammen paa ca. 8 Mill. Kr., og det er dette Udgiftsbeløb, jeg her søger bevilget. Men den anden Grund er den, at der i dette Øjeblik ikke foreligger for mig en endelig Opgørelse lige saa lidt for det næstsidste Aar som for det sidste Aar. Naar dette saa lang Tid efter Sukkerordningens Ophør ikke er Tilfældet, skyldes det, som i hvert Fald enkelte ærede Medlemmer af dette Ting vil vide, den Omstændighed, at jeg har ment det nødvendigt at lade foretage en Revision af Sukkerfabrikkernes Regnskaber, ikke blot for det Aar, da jeg har haft med Administrationen at gøre, men ogsaa for det Aar, da det ærede Medlem Hr. Rode administrerede. Det er nemlig overordentlig store Beløb, som Sukkerfabrikkerne her har administreret paa Statskassens Vegne, og derfor har jeg ment det rigtigt, at der blev foretaget en saadan Revision for begge Aar. Denne Revision er nu ved sin Afslutning, om ikke den er afsluttet. De nøjagtige Tal vil snart fremkomme og vil til sin Tid blive meddelt i Statsregnskabet, saaledes at man ogsaa kan se, hvor meget der falder paa det første Aar, og hvor meget der falder paa det andet Aar; men saa længe der kun foreligger en foreløbig Opgørelse gaående ud paa, at der for Statskassen vil blive en anslaaet Udgift paa ca. 8 Mill. Kr., forekommer det mig heller ikke nødvendigt at gaa ind paa en nærmere Specifikation af disse Beløb. Men lad mig tilføje, at jeg selvfølgelig ikke har taget dette Standpunkt for i mindste Maade at lægge Skjul paa, at der i Aaret 1919—20 var et stort Overskud paa Sukkerordningen og i Aaret 1920—21 et stort Underskud. Det ved jo alle, og der er intet at skjule i saa Henseende. Det ligger i selve Ordningen, at det under de højst forskellige Konjunkturer, som disse to Aar frembød, maatte stille sig saaledes, at der i Aaret 1919—20, da Sukkerhøsten blev saa stor, kunde afses store Mængder til Eksport, samtidig med at der var en næsten ubegrænset Efterspørgsel til svimlende Priser. At der da maatte blive et stort Overskud, er jo en Selvfølge.

Naar Staten overtager Sukkeret til en Pris, der er langt under Verdensmarkedets Pris, og selv indkasserer Fortjenesten ved Eksporten, skal det jo give Overskud. I 1920—21, det sidste Aar, da en tilsvarende Ordning var gennemført — det var sket, inden jeg fik med mit nuværende Embede at gøre —, blev Sukkerhøsten derimod saa lille, at der praktisk talt intet var tilovers for Eksport, et Forhold, der for øvrigt blev af underordnet Betydning, fordi Verdensmarkedets Pris gik saa langt ned under Statens Overtagelsespris, der forud var fastsat, at der ikke kunde blive Fortjeneste ved Eksport. Naar Staten det ene Aar ved Lov overtager Sukkerhøsten til en Pris, der er langt under Verdensmarkedets Pris, og har Adgang til at eksportere betydelige Mængder, og det andet Aar overtager den til en Pris langt over Verdensmarkedets Pris, er der intet Hekseri i, at der det første Aar bliver Overskud, det andet Aar Underskud. For begge disse Aar var der af andre, af det ærede Medlem Hr. Rode og hans Medhjælpere i Regeringen, opstillet Forudsætninger, hvorefter der skulde blive Balance, men i intet af disse Aar har Virkeligheden svaret til de opstillede Beregninger. Det første Aar gik det til den gode Side, fordi Høsten blev større, og navnlig da paa Grund af disse mægtige Sukkerpriser ude i Verden. Det andet Aar holdt Forudsætningerne heller ikke Stik, og det blev desværre til den anden Side; da blev Høsten mindre, og navnlig var der et Fald i Verdensmarkedets Pris, saa at derved Eksport var udelukket. Men der er neppe nogen, der vil være i Tvivl om, hvorfor det ærede Medlem Hr. Rode er saa ivrig for at faa en Opstilling, som viser 21 Mill. Kr.s Indtægt for det første Aar og 29 Mill. Kr.s Udgift for det andet. Hensigten er den, at det ærede Medlem gerne vil fortælle sine trofaste radikale Vælgere, der jo nok kan trænge til lidt Opmuntring, dette: Se, medens jeg var Minister, gav Sukkerordningen et Overskud paa 21 Mill. Kr., men da denne ynkværdige Ulykkesfugl, som nu staar som Landbrugsminister, kom til og skulde administrere en ganske tilsvarende Sukkerordning, en lige saa god Ordning, en Ordning, jeg for øvrigt havde skaffet ham, gav det straks et Underskud paa 29 Mill. Kr. Det ærede Medlem venter sig sikkert, at dette Eksempel paa slaaende Maade maa kunne overtønde Vælgerne om den kolossale Forskel, der er paa den radikale Regerings geniale Finansstyrelse og den nuværende Regerings letsindige Administration. Men det ærede Medlem behøver